AKDENİZ DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN

CENGİZ BEKTAŞ

şiir

yazko

CENGİZ BEKTAŞ
AKDENİZ DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN

AKDENİZ
DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN
(şiir)

YAZKO
Türkocağı C No: 17, Kat: 2
Cağaloğlu-Istanbul

Yazarın öteki yapıtları :

Şiir:
KİŞİ
AKDENİZ
MOR (TRT Başarı ödülü)
DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN
YERYÜZÜNÜN YÜREĞİ
YERDELİ GÖKDELİ
ZEYTİNLİ FIRIN SOKAĞI

Deneme:
MİMARLIKTA ELEŞTİRİ (1968 T.D.K. Ödülü)
BEDRİ RAHMİ NAKIŞLI BİR DENEME
BENİM OĞLUM BİNA OKUR

İnceleme:
KOCASİNAN (Derleme)
HALK YAPI SANATINDAN BİR ÖRNEK: BODRUM ANTALYA

Çocuk Yazını:
KOCA RIZA
EBEMEVİ

Çeviri:
SAPPHO (Azra Erhat'la birlikte)
GRIMM KARDEŞLERDEN MASALLAR

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesislerinde dizildi, basıldı, ciltlendi 27 73 37
Kapak: Seçkin Yaşar
İstanbul, 1981

AKDENİZ DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN

CENGİZ BEKTAŞ

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

AKDENİZ
(1970)

BUGÜN BÖYLE

Kapı boşlukları karanlık
Alışkın yüreklerimiz karanlığa
Soluksuz kurallara köle
Türümüze saygımız dilimizde
Yaşamasız

Akın aklığını
Adamı vuracak içinden erkekçe bağıramamak
Bugün böyle

Biçimlenişi çamurun kaçıncı
Büyüyecek başlamış
Başkaca yaşar gibi bir
Duraksız dönen
Ezgilerle dönen

Dönüyor çamurunuz
Zorlanır kapınız birazdan belki
Dönüyor çamurunuz
Bakıyorsunuz duvarlarınıza
Tutuyorsunuz parmağınızı içiniz titreyerek

Ya bozarsam
/ Dönüyor çamurunuz
Çekemezsiniz parmağı
Kapınız birazdan belki vurulur
Neden

Ya alırlarsa
/ Durmayacak dönüşü çamurun
Hepsini
/ Döner çamurunuz
Bozarsam
Susuyorsunuz

Hep susacaksınız şimdi
Parmağınız çamurda
Susuyor duvarlar

Dört duvar
Kurmamıştınız bu dört duvarı
Vuruyor daha vuracak
Yumruğunu erkekçe bağıramamak
Ezgilerle daha kolay
Diyerek
Giderek
Bugün böyle
Yalan
Ezgilerle susarak
Dağda küçük su
Yarısı kar
Türküsünce yalnızca
Suyu gelir suyu gider
Türküsünce yalnızca
Kişi gelir
Kişi gider
Eskimek yok karlara
Akıp
Ak
Orada akışınız
Çağlara bir avuç
Algılanan yabancıl
Orada gülümsemeniz orada sorgusuzluklarınız
Oyun
Karşı oyunlarda ardarda
Ucun ucun
Hangi ovaya türkü yakmak
Yaprak dal susamış
Bağıramamak
İşte gördüğünüz ak
Bütün sokak karanlıksa
Demiyeceksiniz sokak gibi
Karanlık
Değil bu karanlık
Gözlerinize bu karanlık
Demiyeceksiniz

Soluk soluğa odalarda
Durup duruşunuz hep
Bu böyle bencil
Bu böyle alçakca
Bu böyle iki yüzlü
Bu böyle

Belki birgün
Belki çocuğunuz

Oysa bugünden ne güzel bitmezlere olurdu ne güzel çirkin ayrıntılardan arınmış suyu geçirmek dileğince ne güzel yaşamak olurdu

Biçimlenişi çamurun bir
Bir daha
Öykü mırıldanırcasına kendine
Yivlerini işlemek
Ağır
Usul

Belki birgün
Belki çocuğumuz

Durmadan düşen
Köpükle
Tepelerden eteklere
Yeşil gelen su
Üşümüş yalnızlığını
Umutlu götüren sıcaklığa
Güzel ellere değmeden
Kirlenen su

Bir anıdır öncesi
Gidiyor gitmeli

Kaçıncı avuçlaması çömlekcinin çamurdan
Söverce
İki umut arası

Gömütlerin arasında
Usulca oturmak
Duymak tepelerden gelip ilk çırpınışı
Duvarlar içinde suda
Atla su
Taş su
Ak su

Sokaklara sokaklara
Kendi ellerinde tutsak kişilerle dolu
Sokaklara
Sıra sıra yalanlara
El bağlayanlara

Atla su
Taş su
Ak su

Parmakla çamur arasında dönen
Söylenemeyen
Odalarda yasakca bir
Bir daha
Birikeri derelere
Bugün böyle
Giderek
Bugün böyle
Susarak

Durup düz ovada kavaklara
Kök yeşile
Gücü yettiğince bağırmak
Belki birgün
Belki çocuğum

Yankısız tepelere
Bugün inildemek
Ezgilerle dört duvara

Öğren ezgilerle daha kolay

Belki birgün
Belki çocuğun

Bugünden oysa ne güzel bitmezlere olurdu ne güzel çirkin ayrıntılardan arınmış suyu geçirmek dileğince olurdu ne güzel yaşamak

T Ü R K Ü L E R

Bu türküleri odalarda
Açık kapılarınız
Yaygı kilim ev önleri
Bu türküleri söyleyeli
Düşleriniz seviler

Geceleriniz belki yaşamak
Çağlarınıza
Bir ölçü ne ölçü
Bir ekmek üç ekmek günleriniz
Dirlik düzen

Bu türküleri
Yunma
Duyalı içlerde
Tuz katık aranmadan
Engücü sevgi

Elleri sıcak
Sevmek gölgeleri bir
Uyarlık yeterlere bir adım
Ne güzel kalabalıklara

Ak ak duvarlar
Bir sevgi bir taş
Elleriniz örülür
Serince sulara
Yeşil çıplak ayak
Kapılarınız açık
Açık türkülere

İçinizce ürpertili
Basma örtülerde okşanır
Bir gölge
    Bir ışık önüne
Yeşiliniz varır durur
Topraklara sulara
Usul
    Örtünür odalarda geceleriniz
Bir yudum türkülere

SİSİPUS

Gün ışır
Yollarda kargalar
Uykulu söğüdün dibinde su
Sisipus
Su

Ovada hergün yeniden bulur kavak toprağı

Sisipus - su
Demetleri buğdayın yüzyıllardır
Kağnılara yüzyıllarca
Göğün başladığı yerde
Yüzyıllara dongun güneş

Her çağ bir bıçak çizgisi
Hep hep çizginin ötesi
Bir ağır başlı özlem

Bu yarı aydınlık
Ellere yorgun
Ellere bıkmamış
Anadolu
Sisipus
Su

AKDENİZ

Akdeniz sokağını koşuyorum yalnayak
Gözlerim Akdeniz
-Namus- Akdeniz bundan böyle
Töreleriniz Akdeniz

Kapılara çıkanlarınıza -Merhaba reisler-
Yasaklarınızı tersine koşarken
Ak duvarlarınız gülüyor sizden çok
Tenekelerde çiçekler gülüyor sizden çok

İşte yeniden güzelleşiliyor
Bütün evren Akdeniz
Yaşıyanlarınıza
Dudaklarımda tuz su pırıltıları gözlerim

Pencerelere koşanlarınıza -Merhaba reisler-
Sevmeyi unutmamış olmak
Yürek çarpıntınız Akdeniz

Çakıl taşları batacak tabanlarıma
Küçük balıklar kaçışacaklar
Nasıl herşey Akdeniz

KISRAK

— Toynaklıların tek parmaklı alt takımından -dişi —

Kısrağım kara
Biçimli ölçülü ürkek
Çizgi çizgi göğü bölenlerin ormanında
Kapkara

Kısrağım kara
Gözlerini kaçıramadığı için gözlerden
Alır başını çıkar yaşamasızlar ormanından
Karanlıklara
Serin yaz akşamına

Bozkırın ortasında başıboş
Uçacakmışcasına kısrağım
Koşar yalnızlığını

KISRAK II

Kısrağımla dörtnala
bozkır sabahına
kavak dalları çarpıyordu yüreğimize

KISRAK - SU

Balkanın ortasında
Eşelenir kısrak

Birikir su
Bir yol bulup akacak

Köpük köpük vurur taşlara başını
Yüz kez bin kez düşer düzlüklerinize

KARŞILAMA

Ak yürekli ağaçlarım karşıya çıkmışlardı akdenizim olalı güzel değildi böyle alacakaranlıktı kapkara ellerimin ortasında yanıyordum yaşamaklar özetleniyordu en yakına konuşmadan güzel iğde güzel zeytin

Toprağıma uzandım
Başımı koydum
Bir uyudum bir uyandım

TOPRAK

Gözlerini açıp kara
Günaydın dedi sarı çiçek
Günaydın dedi güneşe

Bütün günü boşluksuz yaşar artık güneş

Tohuma sıcaktı toprak
Sular yürüdü
Açıldı toprak verdi kendini sardı toprak - aç
gebeliğe uyanmamıştınız ki daha siz
çırılçıplak bir iki üç kavak derinlemesine
iniyorduk toprağı

Sesler güzelleşiyordu durmadan
Şaşılası görelik
Yüzler güzelleşiyordu durmadan

BİR DAHA

Bir erkek eli bir dişi yüzünü çiziyor
Uzanıyor dişi sevilere

Bir erkek eli biçim veriyor bir dişi yüzüne
-türküsünü söyler-

Uzanıyor uzanıyor dişi

Sokaklarda
Alanlarda
Odalarda odalarda

Erkek sevdiğini yaratıyor bir daha
Bir daha doğurur şimdi erkeğini dişi

PINAR

Bir pınarda ellerim çiçeklenir
Bir yerlere sığdıramam
Gölgesine uzatır yüreğimi
Dudaklarımı bırakırım ıslak
Başlarım büyümeğe

Büyürüm artık

PINAR II

Islattım kara saçlarımı
Pınara daha da kara

Oynarım bile
Çıkıp yollarınıza

En güzel insanlığımız
Size yanlış size karşın sizden öte
Ne güzel insanlığımız

ISLAK

Akdenize yağmur
Işık ıslak
Çınarlar sessiz ağır başlı avlu
Odalarda
Bir kilim turuncusu tutuşur

ERKEN

Açık mavi kısa kollu kesik yakalı gömleğimi giydim
Erkenden
Yelken bezi pantolon ayağımda
Yalnayak attım dışarı kendimi

Nerde Akdeniz
Bozkırın ortasında

SULAR

Sular akıyor her yerden bütün denizlere şimdi
Dere ırmak çok çok büyük sular
Merhaba ey zaman birimi

Hep öyle bir kadına bir erkek
Deniz açıyor sulara kendini tatlı
Bulanık sular
Merhaba çağ

İncecik sulara süzülüyor kaya
Erir dağlar zamanlara
Merhaba erkek
Merhaba kadın

Akıyor sular

Merhaba sen
Kızılırmak merhaba

GÖZLERİ

İşte duvarlara sürtünüyor artık akdeniz
Sözü eziyoruz birlikte dudaklarımızda
Alıyor derinliklerine gömütleri
Alıyor beni derinliklerine

Bir başka dünya şimdiden sonra
Deniz dibi sokakları
Evleri
Gözleri nesi var nesi yoksa gözleri

ZEYTİN

Akdeniz gelir dibine durur
Tek başına bir zeytin
Gümüş yaprak

Türküsünü söyler önce
İri kara iri kara
Susar dinler

Bitmez boşluğu yalnızın
Kararır aydınlanır sular
Zeytin kara
Yanlış korkusu tek başına bile

Akdeniz ayaklarında
Kök kök durur
Zeytinin karası zeytinin karası

BALIK

Bir balık çırpınıyor
çırpınıyorsun balık gibi
Kayıyor ellerimden
bırakıyorum
yaşamağa

Kapılarınızı kapatırsınız artık istediğiniz
gibi kalırım önlerinde efeler dağ yollarını
tutar düşerim kayalarınızdan
bir bir daha yıkar dere iğde gölgelerinde

Başlarında kefenleri kişiler suskun

DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN

(1975)

Dört kişiydiler
/İtalyan portekizli ispanyol kıbrıslı
bir de ben
Yabancıydık
Yağmur yağıyordu - Mayıs 1974

Dört kişiydiler bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk yağmur birikintileri gibi yer çekiminde

İki adım ötedeydi hep o / italyalı
Yarı düşlü
    yarı alaylı
Ağzında türküsü hep

DÖRT DAMLAYDILAR

Dört damlaydılar bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk körfezler gibi Akdeniz çekiminde

Konuşuyordu durmadan o / portekizli
İlk kez diyordu iki kuşaktanberi
İlk kez bağırabilirim
Utanmam
Portekizliyim ben
Ne güzel çıkıyor ağzımdan bakın
Ne güzel ses bu
Ne güzel portekizliyim
Ciğerlerim doluluğunca

Lorca öldürücüleri
Kitap yakıcılar
Brecht kovucuları
Yönetmiyorlar artık ülkemi

DÖRT AKARSUYDULAR

Dört akarsuydular bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk bahar yağmuruna açan güneş
çekiminde

Susuyordu hep o / ispanyol
Gözlerinde çingene sesleri
Birbirine kenetli elleri
Bir kültürün arabesk elleri

Dört kapısı o güney kentinin
Vurdular Lorca'yı
Dört kapısında kentin

Alberti
Hernandez
Machado
Elele geçtiler çiçekleri ülkelerinden

Dört su akışında yürekleri

DÖRT ÇIPLAK DAĞDILAR

Dört çıplak dağdılar bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk akşam güneşleri çekiminde

Yoktu o / kıbrıslı
İçimizde
Kanayan dağları düzleri

Yaşamamak yurdunu
Türküleyememek
Türküleyememek kişilerini
/sevişmemişlerin içinde
Türküleyememek kana kana

Alın beni kapatın
Kapatın mavime
Verin tuz yanığı ayaklarımı

Beni ordular durdurmuyor
Donanmalar vurmuyor beni
Sözleşmeler
/ikili
Buluşturur beni yiyip bitirenleri
Onlar bizden önce kardeş

Yoktu o / kıbrıslı
İçimizde
Kanayan dağları düzleri

DÖRT OVAYDILAR

Dört ovaydılar bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk ana toprak çekiminde

Durduramıyordu türküsünü o / italyalı
Durduramıyordu türküsünü
Zeytin işleyenlerin
Tütün dizenlerin
Ekin biçenlerin

Bir eli içerde bir eli dışardalara
Durduramıyordu ne güzel
Türküsünü karşı koyuşun

Bir de tuzu kurulara
Ovalar üstünde
Bölük bölük kentlerin tepelerde
Yüksek yüksek duvarlarına

Taş alanlara
Para ellere

DÖRT DENİZDİLER

Dört denizdiler bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk dört yel çekiminde

Gözlerinde alabildiğince onun / portekizlinin
Atlantik

Bir eski yeryüzü renklerinde
Yepyeni bir ışık
Bütün gemiler dönecek limanlarına
Bütün bir ülke kıyı kıyı insanlarına

Sular gibi konuşuyordu o / portekizli
Dalgalar gibi çakılların üzerinde

DÖRT KANLI DÜĞÜNDÜLER

Dört kanlı düğündüler bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk uzun hava çekiminde

Goya'ya açıyordu gözlerini o / ispanyol
Herkes yüzünü örtüyordu
Ateş ediyorlardı işte bir daha
Faltaşı gözleri Goya'nın
Karanlıklar içinde

Savaşlarımız ortasında bir kadın
Çıplak mı çıplak
Pembe sömürgenlere uzanırken
Greko yukarılara
daha da yukarılara
Uzatıyordu kişilerini
Karanlıklardan

Cumhuriyeti o / ispanyol
Ağlıyordu şimdi yeniden
Çingene seslerini
Elhamra avlusunda suyu

DÖRT TAPINAKTILAR

Dört tapınaktılar bir de ben
Yabancıydık
Buluşmuştuk yeni bilinç çekiminde

Çoban türkülerinden geliyordu o / kıbrıslı
Önce tek tek
Sonra bir ağız
Sesler inecek dağ yollarından
Ovalara
Ovalardan su kıyılarına

Benlemeyi unutacak insanlar
Benimlemeyi
Duvarları yıkacaklar
Bir ağız kıyılarda
Ne güzel ne güzel birlikte
Alev alev

DÖRT OZANDILAR

Dört ozandılar birden
Bir de ben
Bir de Yunus
Bir de Pir Sultan

ANIMSIYORUM

DUYUYORUM

Çocuk gülüşleri geçiyor önümden
Önce biri
Sonra çoğul

Bir ağız
Bir yürek
Gülüşmek

ANIMSIYORUM

Çocukluğuydum kırılıp dökülmeyen oyuncakların
İğde yapraklarının
Doğan güneşlerin
Alnımda damla

Ellerimde tersi yüzü
Ayaklarımda çamur

GÖRÜYORUM

Utanmak istemediğim çağımda
Çocuk ellerini
Mayıs çiçekleri yerine ölüm oyuncakları
Yanlış göz parıltıları

ANIMSIYORUM

Çocukluğuydum alınıp satılmayan oyuncakların
Yunus seslerinin
Yetmiş iki millet kardeşlerin
Ot su değnek atım
Güneşe daha güneşe uçurtmalarım

Tabancasız topsuz tüfeksiz
Tanksız uçaksız
Sevgilerimle yalnız

GİNE DE UMUT DİYORUM
GÖĞÜS GÖĞÜSE SEVDİĞİM ÇAĞIMDA

Kavakların ak yeşili
Ele gelen ak ışık

Önce üçümüz beşimiz
Bir gün hepimiz

Bir ağız
Bir yürek

LUCAS CRANACH

Ya da ademle havva

Havvanın elinde
bir elma
üzerinde diş izleri
ısırılır işte böyle bak

Bakıyor adem
erkekliğine yedirememek üzre
çağlardır

Havva
önce ağzı
sonra gözleriyle bilinçli
alaylı da azıcık
bir elma da öteki elinde

Tertemiz ademin yüzü
aldatılabilir
çağlardır

(*) Alman ressam Lucas Cranach'ın (1472-1553) eskiden kahvelere asılan «Adem'le Havva» resimlerine benzer bir yapıtı üzerine...

Havva
bir eli belinde
en yufka görünüşünde bile
apaçık her yeriyle

Adem
koparmış bir dalı
saklıyor önünü

Bir dişi bir erkek
yorumluyor Cranach
ademle havva görüntüsünde

Ve de geyik
ve de yılan
havvanın yanında
adem yapayalnız doğasında
inanmasa da

Hepsine birden
başka ülkesine
bir başka yaratığın
bakar gibi

Her zaman çocuk

BİR GÜN

Tozunu toprağını silkeliyordu zeytin
Apollon atlarını yıkıyordu Çürüksu'da
Çocuk gözlerinde görüyordu kendini yeryüzü şaşkın

Ben değildim işte ben bir daha
Daldım kavaktım köktüm
Başaktım gelinciktim kelebektim
Diyarbakır'da sokak
Perge'de tapınak
Kızılırmak'ta çamurdum
Ağrıda yel
Akdenizde tuz

Arınmış benim olanlardan
Bir adım daha özgürlüğe
Çırılçıplak

DÖRDÜNCÜ

Durduk dağla ovanın açı ortayında
İki
Uzandık boşluğu
Kavakların saçları ıslak
Mavi
Yeşil ovaya ışıyorduk
İki

Sana Lorca okuyordum dört dilden
Üçünü biliyorlardı
Dördüncüyü bakmadım kimsenin gözlerinden
Aktarmadım kimseye yapraklarını
İkimizdik o
dil ağız vermeden
Yaşamaktık

Ne yalnız sen
Ne yalnız ben
At kısrak yelelerinde
uçarak
yaşamak

NİSANDA BİR PAZAR

Bütün alanlara girip çıkıyoruz
Bütün sokaklara da
Sen ben pazar üçümüz

Tanıyorlar bizi
Kuşlar otlar
Sevgi ve çocuk türküleri

Girip çıkıyoruz nisana gün ışık
Sen ben pazar üçümüz
Ellerin kekik gözlerin çiğdem
Süt çocuğu yeşile tay basışın

İznik gölü okşuyor kıyılarını
Sevişmemiz kokuyor gün bitimi

DENİZE VURDUK

Denize vurduk soluk soluğa

Dilden hızlı yürek ustan da
İzini sürdüğüm

Denize vurduk soluk soluğa

Önleri ardları bir kapılarda
İçleri dışları evlerde bir
Varlandık çağıl çağıl

Denize vurduk soluk soluğa

Sana bensiz gece öğretemezler bundan sonra
Bir yaşlı kent
Bir koca çınarı suyu bensiz

Denize vurduk soluk soluğa

ZAKKUM

Güneşi batırmak
Gökovada
Zakkumları yardıma çağırarak

Sen en güzel kara
Sen en güzel bakmak
Sen en güzel Akdeniz

Akdeniz deyince aklım karışır
İki bin - üç bin yıl
Sen hep en güzel

Yeşilin gelip durması gibi maviye
kıyı kıyı
Durmuşluğum gecenin bir yerinde sana

GİTTİN

Taş kaydırır gibi denizde
Kaydırıyorum sularda adını
Adın binlerce kavak koyakta

Yoksun
Honaz Karcı Babadağ
    çocukluğumun dağları
Zakkumlar
Gözümün içine bakıyorlar
Susuyoruz

ÖZLEMEK

Demek yeni yeni beklemekler
Başkalarının saatlarına da baktım doğru
Hani saçların kara

Ses özlemekler
Yüreği daralmalar
Geçmiyor üzerimden
seven göz ardları

Hani saçların kara
Ben beni ne zaman sevdim
Yanlış yüzlere dala çıka
Koyverseler gitmem şimdi kıyıları
Beklerim
Bir yürek daha
daha çoğalmak
Özledim

geniş

Oylumu tanımlar sesim
İki dağ arasında
Akar suyun yüzünde

Tanımlanır
Tepeden tepeye sesimde
Suların ışıkları
Erguvanın alacası

geçmiş

Seni buluyordu önce sesim
Tanımlıyordu
Yüzünü
Önce dudaklarını gözlerini daha önce

Değiyordu
Dönüyor dolanıyordu
Sesimin en benim yanı
Oylumluyordu usul seni

şimdi

Özlüyorum seni bulan sesimi

Koyakları dolduruyor sesim adınla
Bir boyut daha
Veriyor yüreğime ıslak

Issız dağbaşlarında
Çarpıyor sağa sola
bir sensiz
Ağaçtan ağaca

Özlüyorum seni bulan sesimi

SESİM

Odama bir bağırıyorum adını
Duvarlar yer tavan
Sesim oluyor birden
Sesimin içinde oturuyorum

BAK

Bir köprü ayaklarına bakıyor suda
Gidip kubbe oluyorum bir eski yapıya
Bir yanımda güneş batıyor
Bir yanım çoktan özlem
Duruşum senin gözlerine
Kaldır başını bak

BULUT

Uyandım
Bir bulut geçiyor odamdan
Yağmur yağmış
Toprak
Dişiliğin uzak
düşündüm

GÜZ

Suya bırakıyor biten yılını
yaprak yaprak
bir kavak
Gök tanrının gözleri yaşlı anasının dizinde
yüreği ozan yüreği

DESANKA MAKSİMOVİÇ*

Desanka'nın Gözleri

Çiçek açıyor gözlerin
Mor menekşeler
Ne çok ülkem var birden

Çiçek açıyor gözlerin
Seninle ayni sokakta mı doğdum ne
Ayni ağacı dolandık çocukken belki

Nerelerdeyim ben şimdi
Elele yüreklerimiz
Bir eski türküde
Ayaklarım götürebilir seni dilediğin yere

Desanka Sen Türkü Söylüyordun

Bütün anılıklarında
Türkünü söylüyordun
Duyuyordum seslerini bütün çocuklarının
Sesini öpmek istiyordum senin

(*) Çağdaş yugoslav kadın ozan (1898 -)... Struga şiir gecelerinde tanışmanın anısına...

İstip'te
Bir Eski Yapıda
Şiir Okudum Desanka

Bir taş biçimini alıyor önceden
Bir başka taş için
Uyuyorlar birbirine
Omuzdan omuza yüklerini
Aktarıyorlar
Yere
Toprağa her şeyi alan

Yeşerir gibi
Bir oylum yükseliyor aralarında
Şiir midir taşlaşan
Bu duvarlarda

Merhaba Bizden Öncekilere Desanka

Senin ülkende
Bir osmanlı yapısında İstip'te
Şiir okuyorum
Seninkiler dinliyorlar beni
Bir perulu bir rus
İngiliz finli mısırlı faslı
Anlamıyorlar dilimi
Ama yüreğimi

İstip'te Milenkoviç Zoriça'nın
Elini Öptüm Desanka

İstip'te bir küçük eli öptüm
Küçücük bir kızın elini küçücük

Öğretmemişlerdi ona daha
Yalan yanlış geçmişi

İstip'te bir küçük yüzü öptüm
Küçücük bir kızın küçücük yüzünü

Yoktu güzel yüzünde daha
Önceki kuşaklardan en küçük bir ağı izi

İstip'te bir küçük yüreği öptüm
Küçücük bir kızın koskoca yüreğini

Sevebilse ah böyle hep sevebilse
Dillerini bilmese de kişileri

Üsküp'te Seni Düşündüm Desanka

Geceyi dişiliğinden soydum
erkekliğinden de
Götürüp Vardar'ın kıyısına oturttum
Çağım dörtnala bir kısraktır şimdi Balkanda

•

Halı örmek değil bu benimkisi seni beklerken
Bir evi kurmak baştanbaşa
Kazmak temelleri
Örmek duvarları bir bir
Her taşa işleyerek sevgini

•

Kış çiçeklerini doldurdum gözlerime
Ellerimi yüzümü ıtırladım
Kurt işlemez andıza dayadım sırtımı
Yarı belinden üstü kar dağa
Yankıladım seni

•

Gözümün çizdiği
Eskimesiz yüzün
Sevgiye doğrudan bakmadır
Bir eski taş tanrıca
Oylumu aşmaktadır

Çalışıyor

Memedim gemiler boyuyor
denizleri dalgalı
Memedim kavaklar boyuyor
ak perdeli kırmızı damlı evleri
Memedim boyuyor
gökleri

Çizmiş Kendini

Memedim çizmiş kendini
saçları kara
İki eli iki çiçek
Bir de indirmiş güneşi tarlaya

AKDENİZ DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE BEN

CENGİZ BEKTAŞ

şii

«Sen en güzel kara
Sen en güzel bakmak
Sen en güzel Akdeniz
Akdeniz deyince aklım karışır
İki bin - üç bin yıl
Sen hep en güzel
Yeşilin gelip durması gibi maviye
kıyı kıyı
Durmuşluğum gecenin bir yerinde sana»

ÖNEMLİ NOT :

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz.

60 Lira